

~~S. 111.~~

EX BIBLIOTH.
NATIONIS HUNGAR.

VITEBERG.

11-58.

SIGNAT. MDLCCCLXIII.

59
VITAM
ACADEMICAM
FRANCISCO SIGISMUN-
DO PAPIO,
VIRI

*Maxime Reverendi, Nobilissimi
& Amplissimi,*

DNI. PETRI SIGISMUNDI
PAPII,

Theologi magni, ad D. Petri Col. ad Spr. Ecclesiastæ
longe meritissimi

FILIO OPTIMO,

cum

ex Gymnasio Zittaviensi

die XXII. Octobr. MDCCXI,

discederet,

in Patriam accederet,

indeque

in ACADEMIAM

se conferret,

faustam ac fortunatam

esse cupiebat

M. Adam Erdmann MIRUS,

Gymn. ConR.

ZITTAVIÆ, litteris Hartmannianis,

Uod tuum esse cupis Theologiæ studium amplissimum, temporibus diversis diversa fata habuit. Et si enim à prima mundi ætate ad hoc usque tempus in summa dignitate habitum; etsi quoque virorum celeberrimorum studium eo magis in se convertit, quo magis Deum nobis clementem & propitium conciliat; attamen fraude & insidiis infernalis tyranni quovis tempore misere conspurcaturum est. In deliciis illud habuerunt Patriarchæ tam ante, quam post diluvium celebres. At impedire non potuerunt, quo minus splendor & dignitas ejus primum ab improbis Cainitis, & deinceps à superstitiosa Chami Japhetique progenie obscuraretur. Ad summum perfectionis gradum ascendit sub cultu Levitico, Deo ipso normam Theologiæ præscribente, atque cum ab aliis Israëlitis, tum potissimum à Sacerdotibus, Levitis Prophetisque fuit excultum; sordes tamen non contemnendas attraxit modo ex crassioris idololatriæ contagione, modo senescente Republ. ex Phariseorum & Sadduceorum perveris traditionibus. Servator ipse doctrinam fidei sanam ab istorum corruptelis vindicavit, atque, ut Apostoli eodem perfungerentur officio, & ipse instruxit fidelis Doctor, & per Spiritum Sanctum in Sacris Pentecostalibus illuminavit. Quo gravior verò Evangelii lux, remota Mosaica caligine, terrarum orbem implere cœpit; eo plures malitia hostis infernalis induraverat, ut se vel indignos judicarent tanto beneficio, vel impias suas cupiditates adversus veræ fidei doctrinam converterent. Exceperunt hos Patres, nihilque in se desiderari passi sunt & viva voce & scriptis celeberrimis, quod ad Ecclesiam Christi augendam conservandamque pertineret. Conatibus quidem tantorum virorum optimis optimis respon-

spondisset successus, nisi vis & libido tyrannorum per integra tria secula cursum Evangelii inhibuisset, hocque malo represso, insana hareticorum turba summa inis miscuisset. Ab antiqua dignitate Theologiae studium magis magisque sub Doctoribus Ecclesiae desciscere coepit, continuo bellorum strepitu animos hominum à literarum cultu ad arma trahente. Supremam pene notem habuisset sub Scholasticis. Ut enim saniore doctrina vel suppressa vel omnino neglecta, ad quaestiones inanes, ludicras & perversas prolapsi sunt, orbemque terrarum atra caligine impleverunt: sic Pontificis Romani vi atque tyrannide eo magis in instituto suscepto confirmati sunt; quo magis ille conatus est, lumen literarum omne extinguere, & Hierarchiam novam introducere. Nec prius eluctari poterat Theologiae studium gravissimas tenebras, quam Lutherus veniret, pristinamque dignitatem ipsi redderet, detractis, quas successu temporis collegerat, sordibus Pontificis. Redditi terra cura & providentia DEI benignissimi Theologiae studium non solum in hoc tempus servatum, sed & variis accessionibus auctum est. Tametsi enim non defuerunt, qui impias suas cupiditates contra verbum DEI sanctum contorserint, & hoc adhuc tempore contorqueant; attamen eo minus veritatem divinam de suo deturbare praesidio potuerunt, quo infelicis illa bella susceperunt. Vides, quae fata diversis temporibus pulcherrimum Theologiae studium habuerit, cui bono cum Deo curam & industriam cupis accommodare. Tuum fuerit, laborem tam arduum tamque difficilem suscipere pie, suscipere prudenter, suscipere constanter. Pietas requiritur, si ausibus egregiis respondere debet grata benedictio. Neque enim tantus tamque prolixus labor vel digne suscipi, vel prudenter continuari potest, nisi devota precum assiduitas divinum advocaverit auxilium. Cum pietate conjungenda est prudentia, ut omnia in studio Theologico a verbi divini regula deducas, omnia ad eam deducas. Minus cauti sunt, qui vel in scopulos prodigiosarum opinionum duci se patiuntur, vel omnino haeserum procellis succumbunt. Prudentiae respondeat grata constantia, neque prius recedat à labore, quam metam attigerit. Habebis in Academiis multos Aristippos, qui te & doctrina & exemplo augere possunt. Habebis Praenobilissimum Dominum Parenrem, qui Ecclesiae Christianae & viva voce, & scriptis celeberrimis prodest; eoque magis de re literaria meretur, quo magis curas suas, laborem, industriam, mentem denique omnem ad illam augendam conservandamque transfert. Ad hujus exemplum si actiones tuas composueris; & cumulatissime expectationi ejus

de

de te factæ satisfacies, & in commodum Ecclesiæ gratissimum cresces. Talibus instructus profectibus à nobis discedis, qui egregia tua indole sunt digni. Probasti nobis industriam tuam in Latinis, Græcis & Ebraicis litteris colendis. Probasti in Politicis, Historicis aliisque ad humanitatem pertinentibus studiis. Atque ita probasti, ut omnia obvia haberes more aquilæ, cui omnem aërem pervium esse cernimus. Quare dum fastis ominibus ex umbra scholastica ad superiores Scholas Academicorum te confers; retine industriam, quam hactenus probasti Magistris tuis. Enitere porro ad virtutes magnas, quas Berolinum in Prænobilissimo Domino Parente admiratur, omnis Germania deprædicat. Toties animum accensum habe novis honorum stimulis, quoties literæ ab eo allatæ currentem in officio muniverint; Tibique persuade, nihil vel ipsi acceptius, vel Patriæ exoptatius esse, quam si temporis successu omnia in Te eminuerint renovata, quæ dudum in Prænobilissimo Domino Parente eruditus mundus celebravit. Faxit divina benignitas, ut in suscepto virtutis ac sapientię studio feliciter verferis, atque ex Academia talis revertaris aliquando, qualis esse debes & quem futura salus unice desiderat. Deus Te servet!

Ung. VI 58. (1)

ULB Halle

3

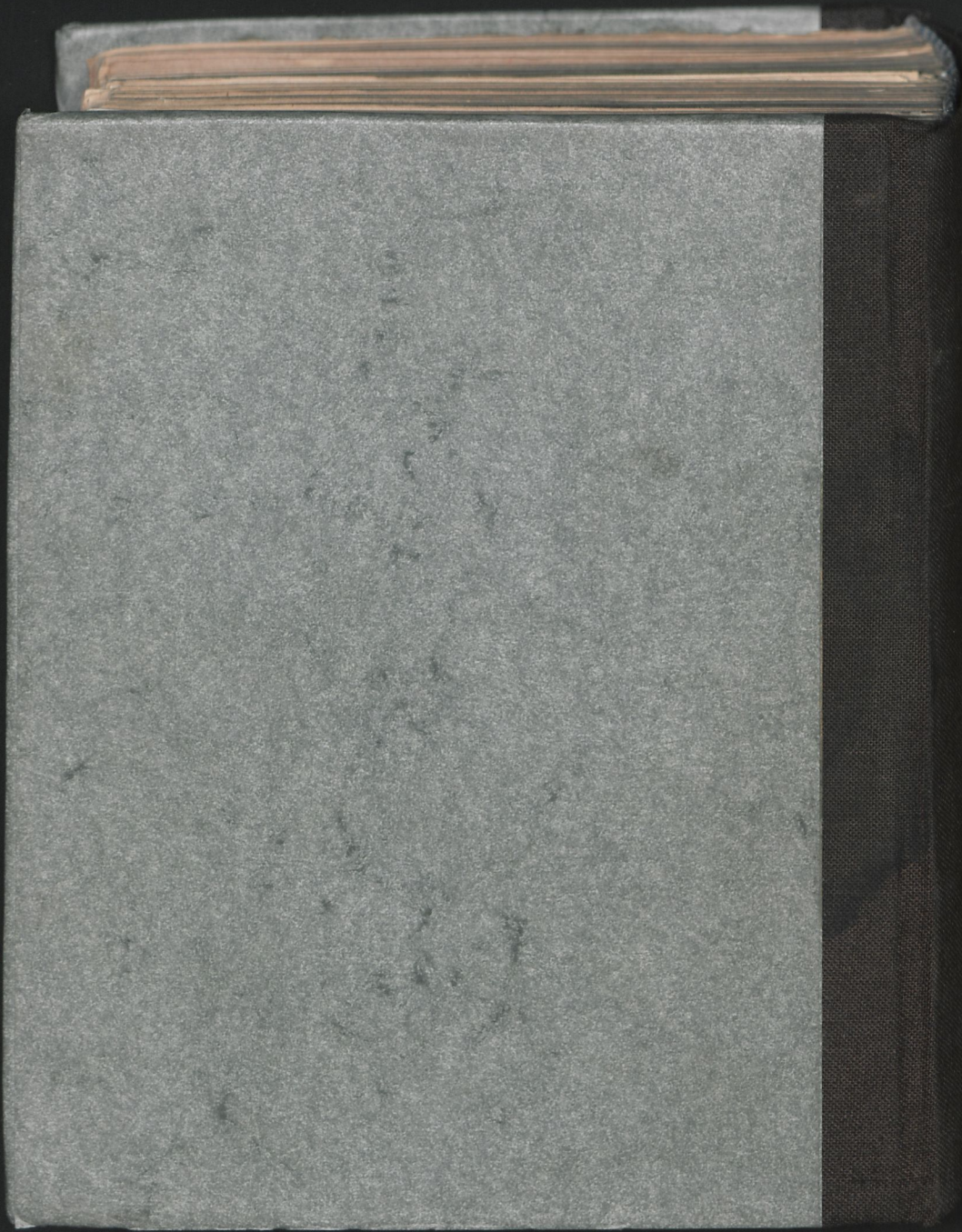
002 686 287

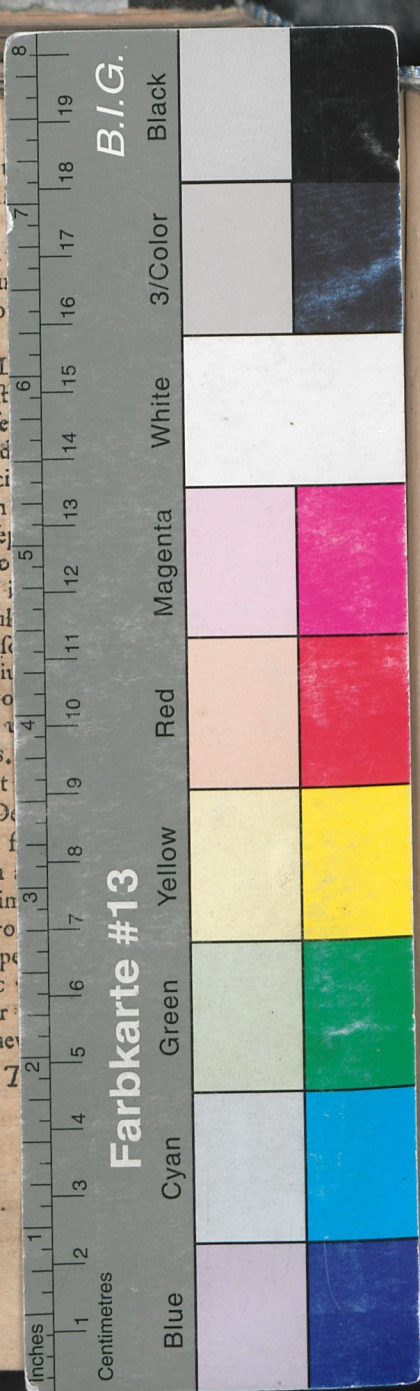

56,

VD17
Sep. 2000 Pcl.

59
VITAM
ACADEMICAM
FRANCISCO SIGISMUN-
DO PAPIO,

VIRI

*Maxime Reverendi, Nobilissimi
& Amplissimi,*

DNI. PETRI SIGISMUNDI
PAPII,

Theologi magni, ad D. Petri Col. ad Spr. Ecclesiastæ
longe meritissimi

FILIO OPTIMO,

cum

ex Gymnasio Zittaviensi

die XXII. Octobr. MDCCXI,

discederet,

in Patriam accederet,

indeque

in ACADEMIAM

se conferret,

faustam ac fortunatam

esse cupiebat

M. Adam Erdmann MIRUS,
Gymn. ConR.

ZITTAVIÆ, litteris Hartmannianis.